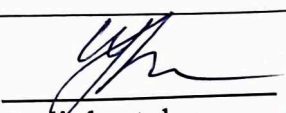
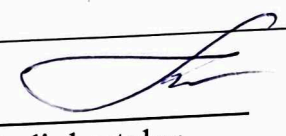

MINISTERUL CULTURII AL REPUBLICII MOLDOVA
MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII AL REPUBLICII MOLDOVA
ACADEMIA DE MUZICĂ, TEATRU ȘI ARTE PLASTICE
ȘCOALA DOCTORALĂ *STUDIUL ARTELOR ȘI CULTUROLOGIE*

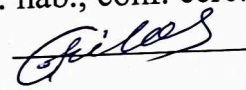
APROB: Doctor în studiul artelor, profesor universitar Svetlana BADRAJAN, Director Școală doctorală <i>Studiul</i> <i>artelor și culturologie</i> AMTAP	 APROB: Doctor în studiul artelor, profesor universitar Tatiana BEREZOVICOVA, Președinte al Consiliului Științific al AMTAP <i>Proces verbal nr. 8 din 08.05.2025</i>
--	---

CURRICULUM
la disciplina

**MUZICOLOGIA ÎN CONTEXTUL ȘTIINȚILOR
UMANISTE CONTEMPORANE**
pentru ciclul III de studii universitare avansate (doctorat)

Domeniul de formare profesională:	65. Studiul artelor și culturologie
Programul de studiu:	653.01 Muzicologie (științific/profesional)
Forma de învățământ:	cu frecvență/cu frecvență redusă

Autor:
Victor GHILAȘ,

dr. hab., conf. cerc.

Chișinău, 2025

CUPRINS

I.	Preliminarii	2
II.	Repere conceptuale	3
III.	Competențe generale ale disciplinei	3
IV.	Competențe specifice ale disciplinei	4
V.	Administrarea disciplinei	5
VI.	Unități tematice și repartizarea orientativă a orelor	5
VII.	Obiectivele de referință și unități tematice	6
VIII.	Organizarea lucrului individual al doctorandului	8
IX.	Evaluarea disciplinei	10
X.	Bibliografie	11

PRELIMINARII

Disciplina *Muzicologia în contextul științelor umaniste contemporane* face parte din programul de pregătire avansată în componența modului disciplinelor teoretico-științifice pentru ciclul III de studii universitare (doctorat științific – cercetare și doctorat profesional – creație) ca act normativ reglator, având misiunea de a forma profilul cercetătorului cu specializare muzicologică de înaltă calificare. Conținutul materiei urmărește dezvoltarea cunoașterii prin intermediul cercetării științifice și a creației artistice, precum și de a prezenta studenților-doctoranți o serie de concepte și idei care au intrat în circuitul muzicologic în secolul al XX-lea (în special în a doua jumătate a lui) și a primelor decenii ale secolului al XXI-lea, modificând semnificativ ideea „ceea ce ar trebui să știe și să poată face un muzicolog”. Această schimbare este în mare măsură legată de „umanizarea” muzicologiei care, sub influența cunoștințelor sociale și umaniste moderne, se străduiește să-și regândească propriile concepte și metodologii. Disciplina este construită pe baza principiilor inter-, intra-, pluri-, transdisciplinarității, fiind axată pe diverse arii tematice ale muzicologiei contemporane (metodologia muzicologiei istorice în contextul provocărilor istoriei culturale, reorientarea analizei sub semnul psihologiei, semioticii, esteticii, hermeneuticii, criticii muzicale etc.). Cursul se desfășoară sub formă de prelegeri, seminarii și activități individuale, care implică discutarea unor texte muzicologice, ce sunt importante pentru problemele studiate. O atenție deosebită este acordată problemei particularităților muzicologiei interne și perspectivelor integrării acesteia în spațiul disciplinar european.

Scopul cursului *Muzicologia în contextul științelor umaniste contemporane* este de a oferi repere teoretice de specialitate pentru dezvoltarea competențelor necesare valorificării la maximum a potențialului profesional, întru suplimentarea cunoașterii prin cercetare științifică originală și realizarea investigației în cadrul proiectului doctoral.

Obiectivul general: formarea abilităților, deprinderilor și cunoștințelor generale și profesionale necesare, având ca finalitate dezvoltarea profesională și personală a studenților-doctoranți, asigurarea unui nivel profesional avansat, cu obținerea cunoștințelor de specialitate, a abilităților de cercetare academică și de elaborare a discursului științific în domeniul muzicologiei.

Disciplina constă din lecții teoretice și seminarii, la care studenții-doctoranți urmează să prezinte referatele ce abordează subiecte vizând muzicologia în contextul științelor umaniste contemporane.

II. REPERE CONCEPTUALE

Demersul didactic în educația artistică la toate nivelurile de pregătire postuniversitară este axat pe realizarea angajamentelor asumate de către Republica Moldova și a recomandărilor privind educația în domeniul umanist, drepturilor omului, educației interculturale, prevăzute în următoarele documente:

- internaționale – Declarația Universală a Drepturilor Omului (1948), Convenția UNESCO privind protecția și promovarea diversității expresiilor culturale (2005);
- europene – Declarația de la Bologna (1999), Carta Consiliului Europei privind educația pentru cetățenie democratică și educația pentru drepturile omului (2010), Declarația Finală a celei de-a 25-a sesiuni a Conferinței Permanente a Miniștrilor Educației din cadrul Consiliului Europei (2016) și Cadrul de Referință al Competențelor pentru o Cultură Democratică (Consiliul Europei, 2018);
- naționale – Strategia învățământului superior din Republica Moldova în contextul Procesului Bologna (2004), Codul Educației al Republicii Moldova (2014), Hotărârea Guvernului pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea studiilor superioare de doctorat, ciclul III (2014), Strategia de dezvoltare a educației pentru anii 2021-2030 „Educația-2030”.

Reperele-cheie ale disciplinei *Muzicologia în contextul științelor umaniste contemporane* reprezintă un ansamblu de concepte, principii și abordări, care contribuie la formarea unui set de competențe pentru o cultură a democrației, constituită din valori, atitudini, abilități, cunoștințe și înțelegere critică.

Curriculumul disciplinar la materia *Muzicologia în contextul științelor umaniste contemporane* este centrat pe principiile axiologice, relevanței, performanței academice, stimulării creativității, coerenței intra-, interdisciplinare și intra-, intercurriculare, învățării active și bazate pe sarcini, luării în considerare a opiniei studentului-doctorand, asigurării unui mediu educațional sigur, protectiv și incluziv, compatibilizării curriculumului național cu experiențele și practicile naționale și cu cele ale statelor europene.

III. COMPETENȚE GENERALE ALE DISCIPLINEI

Competențe profesionale:

- CP1.** Acumularea cunoștințelor avansate și a abilităților de ordin sistematic și practic în domeniul științei muzicii întru aplicarea lor în actul de cercetare științifică;
- CP2.** capacitatea de formulare a ipotezei de lucru corelată cu tema de studiu și căile de soluționare a problemei științifice investigate;
- CP3.** capacitatea de identificare a metodelor și tehnicilor adecvate de cercetare avansată întru realizarea eficientă a investigării proiectului științific de cercetare/proiectului profesional de cercetare;
- CP4.** cunoștințe privind selectarea și utilizarea tehnologiilor moderne de informare în domeniul muzicologiei;
- CP5.** abilități de identificare a surselor și izvoarelor științifice, necesare documentării asupra temei de cercetare;
- CP6.** aplicarea cunoștințelor și abilităților analitice în elaborarea și soluționarea obiectivelor propuse în proiectul științific de cercetare/proiectul profesional de cercetare.

Competențe transversale:

CT1. Cunoștințe articulate pe domeniile artelor audiovizuale și vizuale, culturologiei, filosofiei, esteticii, logicii, literaturii, istoriei, etnologiei, psihologiei, pedagogiei pe palierele cunoașterii naționale și internaționale;

CT2. proiectarea, organizarea, coordonarea și desfășurarea unui eveniment științific/unui eveniment de creație din proximitatea contigue a conținuturilor disciplinelor muzicale;

CT3. competențe de utilizare a instrumentelor de lucru cu acțiune digitală (computer, platforme online, pagini web, documente muzicale online ș.a.), calități de evaluare și analiză a datelor și informației digitale;

CT4. abilități de conștientizare, sensibilizare și evaluare a expresiilor culturale;

CT5. calități de autoevaluare obiectivă și identificarea oportunităților de formare continuă pe tot parcursul vieții.

IV. COMPETENȚE SPECIFICE ALE DISCIPLINEI

1. Cunoaștere și înțelegere

- Să determine locul, importanța și funcțiile muzicologiei în cadrul culturii muzicale, în societate, în sistemul științelor umaniste contemporane;
- să identifice direcțiile fundamentale ale științei culturii și artei muzicale, principalele metode de studiu ale unei opere muzicale și alte fenomene ale culturii și artei muzicale, în perspectivă modernă;
- să explice noțiunile generale ale componentelor disciplinei, legătura integrativă a științei muzicii cu sistemul științelor umaniste, cu tendințele și direcțiile actuale de dezvoltare ale muzicologiei contemporane;
- să estimeze rolul inter-, trans- și pluridisciplinarității în demersul științific actual.

2. Aplicare

- Să identifice direcțiile principale ale științei muzicii, cu aplicarea metodelor de cercetare moderne în investigarea operelor muzicale și a altor fenomene ale artei muzicale
- să posede capacități de orientare în spațiul cunoștințelor umaniste moderne;
- să utilizeze cunoștințele teoretice acumulate în analiza operelor muzicale sau a altor fenomene ale culturii muzicale, să posede calități de orientare în domenii conexe ale științei, să stabilească probleme și să determine metode de soluționare a acestora;
- să posede și să aplice instrumentele teoretice în domeniul cunoștințelor umaniste de bază, pentru a crea noi proiecte.

3. Integrare

- să dezvolte capacități de formare și interrelaționare a muzicologiei cu științele umaniste moderne, dezvoltând abilități de gândire critică.
- să extindă contextul cercetării muzicologice prin utilizarea noilor principii metodologice ale științelor umaniste la ora actuală;

- să dezvolte și să pună în practică categoriile domeniile specifice și structura logică a disciplinei în demersul științific actual;
- să manifeste gândire științifică și muzicologică independentă (muzical-teoretică și muzical-istorică), autoperfecționare profesională.

V. ADMINISTRAREA DISCIPLINEI

Studii cu frecvență

Codul disciplinei	Anul de studii	Semestrul	Total ore			Nr. de ore pe tipuri de activități*				Forma de evaluare	Nr. ECTS	Responsabil pe disciplină
			Total	Contact direct	Studiu individual	C	S	L/P	I			
S.02. O.007	I	2	180	30	150	2	1			examen	6	Ghilaș V.
Total pe disciplină			180	30	150	2	1				6	

Studii cu frecvență redusă

Codul disciplinei	Anul de studii	Semestrul	Total ore			Nr. de ore pe tipuri de activități*				Forma de evaluare	Nr. ECTS	Responsabil pe disciplină
			Total	Contact direct	Studiu individual	C	S	L/P	I			
F.02. O.006	I	2	180	8	172	2	1			examen	6	Ghilaș V.
Total pe disciplină			180	8	172	2	1				6	

Notă *: C = curs, S = seminar, L = ore de laborator, practice, I – ore individuale asistate de profesor.

VI. UNITĂȚI TEMATICE ȘI REPARTIZAREA ORIENTATIVĂ A ORELOR*

Nr.	Unități tematice	Numărul de ore					
		Contact direct				Studiu individ.	Total
		C	S	L/P	I		
	Anul I, semestrul 2						
1.	Științele umaniste: disciplinele care studiază omul în sfera activității sale spirituale, mentale, morale, culturale și sociale. Coordonate generale Muzicologia – domeniu contiguu în raport cu direcția umanitară a cunoașterii Muzicologia: concept, noțiune, fapt cultural, disciplină de cercetare și cunoaștere a fenomenului muzical	4	2			22	28
2.	Ramurile științei muzicii și obiectul lor de studiu. Funcțiile artei sunetelor în perspectiva muzicologiei actuale.	4	2			34	40

	Tipuri de funcționalitate în muzică: culturală (axiologică), cognitivă (gnoseologică), formativă, comunicativă, hedonică, psihologică, terapeutică, religioasă, euristică, estetică, socială, cathartică, intelectuală.						
3.	Evoluția statutului ontologic al muzicii: de la fenomen auditiv la fenomen comprehensibil (inteligibil) Domeniile fundamentale de cercetare ale muzicologiei: musica practica (activitățile artistico-emotive, creația, interpretarea și receptarea creației muzicale) și musica sistematica (activitățile de analizare și sintetizare a fenomenului artistic muzical) Direcții moderne în cercetarea muzicii (teoria, istoria, sisteme muzical-teoretice, antropologia, critica, acustica, sociologia, psihologia, filosofia, estetica, stilistica, hermeneutica, semiotica, poetica, textologia, libretologia, istoriografia, lexicologia)	4	2			32	38
4.	Muzica – mijloc esențial de transmitere a experienței social-istorice și culturale Muzica, veriga centrală în comunicarea artistică nonverbală ca problemă muzicologică Comunicarea muzicală ca semn triadic (semnificat-semnificație-referent) Comunicarea muzicală narativă, tipuri (nivele) de comunicare muzicală narativă: (a) monologică, (b) dialogică, (c) paraverbală și (d) metacomunicativă	4	2			28	34
5.	Istoria muzicii, ca disciplină fundamentală a domeniului umanistic cu caracter analitico-informativ de descoperire, colectare, organizare, însușire, prezentare și interpretare a evenimentelor a trecutului muzical Dimensiunea și valoarea istorică a artei sunetelor, cercetarea și tratarea diacronică a fenomenului (epoci, perioade, curente, idei, stiluri, forme, limbaj muzical)	4	2			34	40
	TOTAL	20	10			150	180

*Nr. de ore este indicat pentru studiile cu frecvență.

VII. OBIECTIVELE DE REFERINȚĂ ȘI UNITĂȚI TEMATICE

<i>Nr.</i>	<i>Obiectivele de referință</i>	<i>Unități tematice</i>
------------	---------------------------------	-------------------------

• Definirea rolului științelor umanistice în societate; • stabilirea și interpretarea locului, rolului și importanței muzicologiei în ansamblul științelor-pilot care formează direcția umanitară a cunoașterii și ca domeniu specific de studiu al fenomenului artistic muzical; • explicarea universului complex al fenomenului artistic muzical prin prisma transformărilor și innoirilor conceptuale ale disciplinei	Tema 1. Științele umaniste: disciplinele care studiază omul în sfera activității sale spirituale, mentale, morale, culturale și sociale. Coordonate generale Muzicologia – domeniu contiguu în raport cu direcția umanitară a cunoașterii Muzicologia: concept, noțiune, fapt cultural, disciplină de cercetare și cunoaștere a fenomenului muzical
• Definirea și explicarea conținutului ramurilor muzicologiei; • caracterizarea domeniilor fundamentale de preocupări ale științei muzicii; • cunoașterea și interpretarea funcțiilor disciplinare ale materiei de studiu raportate la tipurile moderne de analiză, caracteristice ale fiecăreia dintre ele	Tema 2. Ramurile științei muzicii și obiectul lor de studiu Funcțiile artei sunetelor în perspectiva muzicologiei actuale Tipuri de funcționalitate în muzică: culturală (axiologică), cognitivă (gnoseologică), formativă, comunicativă, hedonică, psihologică, terapeutică, religioasă, euristică, estetică, socială, cathartică, intelectuală
• Elucidarea și demonstrarea coordonatelor generale ale muzicologiei în sistemul ontologic actual al artei sunetelor; • cunoașterea, înțelegerea și explicarea direcțiilor actuale de interes ale muzicologiei contemporane; • evaluarea tendințelor moderne de cercetare ale muzicologiei prin prisma direcțiilor specifice de dezvoltare a disciplinei; • valorificarea cunoștințelor acumulate la orele teoretice și prin studiile individuale în cadrul lucrărilor de seminar și în cele de elaborare a referatelor științifice	Tema 3. Evoluția statutului ontologic al muzicii: de la fenomen auditiv la fenomen comprehensibil (inteligibil) Domeniile fundamentale de cercetare ale muzicologiei: musica practica (activitățile artistico-emotive, creația, interpretarea și receptarea creației muzicale) și musica sistematica (activitățile de analizare și sintetizare a fenomenului artistic muzical) Direcții moderne în cercetarea muzicii (teoria, istoria, sisteme muzical-teoretice, antropologia, critica, acustica, sociologia, psihologia, filosofia, estetica, stilistica, hermeneutica, semiotica, poetica, textologia, libretologia, istoriografia, lexicologia)
• Conștientizarea și explicarea noțiunii de retorică muzicală ca mijloc de transmitere a stimulilor sonori pe cale nonverbală; • explicarea conceptului de retorică muzicală modernă (neoretorică) ca	Tema 4. Muzica – mijloc esențial de transmitere a experienței social-istorice și culturale Muzica, veriga centrală în comunicarea artistică nonverbală ca problemă muzicologică Comunicarea muzicală ca semn triadic (semnificat-semnificație-referent)

	teorie generală a argumentației și a producerii de mesaje muzicale; • comprehensiunea și decriptarea efectelor emotive și psihologice ale comunicării ideilor muzicale	Comunicarea muzicală narativă, tipuri (nivele) de comunicare muzicală narativă: (a) monologică, (b) dialogică, (c) paraverbală și (d) metacomunicativă
	• Însușirea surselor de cercetare a istoriei muzicii; • cunoașterea criteriilor de cronologizare a istoriei muzicii universale și naționale; • înțelegerea continuității artei muzicale în contextul fluxului continuu al vieții socioculturale	Tema 5. Istoria muzicii, ca disciplină fundamentală a domeniului umanistic cu caracter analitico-informativ de descoperire, colectare, organizare, însușire, prezentare și interpretare a evenimentelor a trecutului muzical Dimensiunea și valoarea istorică a artei sunetelor, cercetarea și tratarea diacronică a fenomenului (epoci, perioade, curente, idei, stiluri, forme, limbaj muzical)

VIII. ORGANIZAREA LUCRULUI INDIVIDUAL AL DOCTORANDULUI

<i>Nr.</i>	<i>Unități tematice</i>	<i>Lucrul individual al studenților-doctoranzi</i>	<i>Ore</i>
1.	Științele umaniste: disciplinele care studiază omul în sfera activității sale spirituale, mentale, morale, culturale și sociale. Coordonate generale Muzicologia – domeniu contiguu în raport cu direcția umanitară a cunoașterii Muzicologia: concept, noțiune, fapt cultural, disciplină de cercetare și cunoaștere a fenomenului muzical	Însușirea materiei teoretice, aprofundarea și extinderea cunoștințelor Documentarea bibliografică Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Relația dintre artă și știință în cercetarea muzicologică	22
2.	Ramurile științei muzicii și obiectul lor de studiu Funcțiile artei sunetelor în perspectiva muzicologiei actuale Tipuri de funcționalitate în muzică: culturală (axiologică), cognitivă (gnoseologică), formativă, comunicativă, hedonică, psihologică, terapeutică, religioasă, euristică, estetică, socială, cathartică, intelectuală	Însușirea materialului teoretic, aprofundarea și extinderea cunoștințelor Studierea bibliografiei propuse și a celei selectate de studentul-doctorand Pregătirea pentru seminar, tematica orientativă: Muzicologia ca disciplină a cunoașterii realității artistice	22

3.	Evoluția statutului ontologic al muzicii: de la fenomen auditiv la fenomen comprehensibil (inteligibil) Domeniile fundamentale de cercetare ale muzicologiei: musica practica (activitățile artistico-emotive, creația, interpretarea și receptarea creației muzicale) și musica sistematica (activitățile de analizare și sintetizare a fenomenului artistic muzical) Direcții moderne în cercetarea muzicii (teoria, istoria, sisteme muzical-teoretice, antropologia, critica, acustica, sociologia, psihologia, filosofia, estetica, stilistica, hermeneutica, semiotica, poetica, textologia, libretologia, istoriografia, lexicologia)	Însușirea materialului teoretic, aprofundarea și extinderea cunoștințelor Studierea bibliografiei obligatorii Pregătirea pentru seminar Tematica orientativă: Direcții moderne de cercetare în muzicologie	22
4.	Muzica – mijloc esențial de transmitere a experienței social-istorice și culturale Muzica, veriga centrală în comunicarea artistică nonverbală ca problemă muzicologică Comunicarea muzicală ca semn triadic (semnificat-semnificație-referent) Comunicarea muzicală narativă, tipuri (nivele) de comunicare muzicală narativă: (a) monologică, (b) dialogică, (c) paraverbală și (d) metacomunicativă	Însușirea materialului teoretic, aprofundarea și extinderea cunoștințelor Studierea și sinteza informației bibliografice Pregătirea pentru seminar. Tematica orientativă: Muzica – act de comunicare artistică nonverbală	20
5.	Istoria muzicii, ca disciplină fundamentală a domeniului umanistic cu caracter analitico-informativ de descoperire, colectare, organizare, însușire, prezentare și interpretare a evenimentelor a trecutului muzical	Însușirea materialului teoretic. Studierea și sinteza informației bibliografiei obligatorii Pregătirea pentru seminar, tematica orientativă: Constituirea metodologiei de cercetare a temei	20

	Dimensiunea și valoarea istorică a artei sunetelor, cercetarea și tratarea diacronică a fenomenului (epoci, perioade, curente, idei, stiluri, forme, limbaj muzical)		
--	--	--	--

IX. EVALUAREA DISCIPLINEI

1. Tipurile, modalități și forme de evaluare

<i>Tipul evaluării</i>	<i>Perioada evaluării</i>	<i>Modalități și forme de evaluare</i>	<i>Ponderea din nota finală</i>
Evaluarea curentă	Pe parcursul semestrului	Evaluare orală: răspunsuri la seminare	60 %
Evaluarea periodică	Testul în săptămâna 7 Evaluarea mixtă în săptămâna 14	Evaluare scrisă: test Evaluare mixtă: prezentarea referatului și bibliografiei la tema cercetării cu comentarii	
Evaluarea semestrială	În perioada sesiunii	Evaluare scrisă: test	40 %

2. Criteriile de apreciere a cunoștințelor/deprinderilor

<i>Notă</i>	<i>Pentru a obține o notă respectivă studentul-doctorand trebuie:</i>
10 (A)	să posede cunoștințe teoretice și practice excepționale, care depășesc programul de studiu al disciplinei; să demonstreze capacități de aplicare a cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice la orele de seminar; să participe activ la toate orele de seminar și să prezinte referate de calitate ireproșabilă; să cunoască bibliografia tematică ce o depășește pe cea recomandată de curricula disciplinei. În plus, în expunerea materiei de studiu studentul-doctorand nu a comis greșeli, operând cu noțiuni din domeniul științelor umanistice, înțelegând corelația dintre ele;
9 (B)	să dea dovadă de: cunoștințe teoretice foarte bune, temeinice și multilaterale în conformitate cu programul de studiu al disciplinei; capacități aplicare a cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice la orele de seminar; / să participe activ la toate orele de seminar și să prezinte referate de calitate superioară; să cunoască bibliografia tematică recomandată de curricula disciplinei. Totodată, în expunerea materiei de studiu studentul-doctorand nu comite greșeli, operează liber cu cunoștințele disciplinei și înțelege corect noțiunile din domeniul înrudit;
8 (C)	să cunoască suficient de bine materialul teoretic și corespunzător programul de studiu al disciplinei; să realizeze testul cu anumite greșeli și să participe la trei seminare; să prezinte referatul și bibliografia; să demonstreze cunoașterea bibliografiei obligatorii recomandate de curricula disciplinei. Totodată, studentul-doctorand nu comite greșeli esențiale în expunerea materiei de studiu și înțelege

	corect noțiunile din domeniul disciplinei incluse în proba de examen, dar se constată lacune neesențiale;
7 (D)	să cunoască suficient materialul teoretic, să realizeze la nivel satisfăcător testul și să participe la cel puțin două din seminare, să prezinte referatul și bibliografia. Totodată, studentul-doctorand nu comite multe greșeli de fond în expunerea materiei de studiu, dar are unele lacune, printre care maxim una esențială;
6 (E)	să cunoască în măsură satisfăcătoare materialul teoretic, să realizeze testul cu mai multe greșeli, să participe la cel puțin unul din seminare, să prezinte referatul și bibliografia;
6 (E)	să cunoască satisfăcător materialul teoretic, să realizeze testul cu mai multe greșeli, să participe la cel puțin unul din seminare, să prezinte referatul și bibliografia;
5 (E)	să cunoască la un nivel minim materialul teoretic și să realizeze testul cu mai multe greșeli, să prezinte referatul și bibliografia;
4 (FX)	să cunoască la un nivel minim materialul teoretic, să realizeze testul final cu foarte multe greșeli în expunerea și argumentarea răspunsului, să nu prezinte referatul și bibliografia;
3, 2, 1 (F)	să nu cunoască deloc materialul teoretic, să nu realizeze testul final, să nu prezinte referatul și bibliografia; de asemenea a fost constată fraudarea răspunsului prin copiere sau prin alte metode ilegale.

XI. BIBLIOGRAFIE

OBLIGATORIE

(în limba română)

1. Anghel, Irinel. Orientări, direcții, curente ale muzicii românești din a doua jumătate a secolului XX. Prefață de Oleg Garaz. București: Eikon, 2018.
2. Axionov, Vladimir. Considerații asupra specificului disciplinei didactice istoriografia muzicală. În: Anuar științific: muzică, teatru, arte plastice. Chișinău: S.n., 2006, pp. 229-232.
3. Axionov, Vladimir. Genurile muzicii simfonice din Moldova. Chișinău: BulatArtGlob, 1998.
4. Axionov, Vladimir. Tendințe stilistice în creația componistică din Republica Moldova (muzica instrumentală). Chișinău: Cartea Moldovei, 2006.
5. Berezovicova, Tatiana. Suita instrumentală în creația componistică din Republica Moldova (secolul XX). Chișinău: Pontos, 2015.
6. Carbonell, Charles-Olivier. Istoriografia. București: Editura Grafoart, 2006.
7. Ciocan, Dinu. O teorie semiotică a interpretării. București: Editura UNMB, 2005.
8. Coroiu, Petruța. Tehnici de analiză muzicală. Brașov: Editura Universității Transilvania, 2011.
9. Cosma O. L. Pagini din istoria muzicii românești. Partea I: Cristalizări. București: Editura Academiei Române, 2018.
10. Cosma O. L. Pagini din istoria muzicii românești. Partea a II-a: Afirmări. București: Editura Academiei Române, 2018.
11. Crețu, Viorel. Analize interdisciplinare on domeniul artei sunetelor – dimensiunea

conceptuală a creației muzicale. București: Casa editorială Odeon, 2002.

12. Duțică, Gheorghe. „Criza” reîntemeierii. strategii anarhetipale în componistica românească. În: Artes, nr. 7. Iași, 2008.

13. Firca, Clemansa Liliana. Modernitate și avangardă on muzica ante- și interbelică a secolului XX (1900–1940). București: Editura Fundației Culturale Române, 2002.

14. Estetica muzicală: un altfel de manual. Ediție îngrijită de Antigona Rădulescu. București: Editura Universității Naționale de Muzică București, 2007.

15. François-Sappey, Brigitte. Istoria muzicii în Europa. Traducere din limba franceză de Ileana Littera. București: Grafoart, 2007.

16. Gagim, Ion. Muzică și filosofie. Chișinău: Știința, 2009.

17. Gagim, Ion. Teoria artistică a muzicii. Introducere în muzicologia dinamică. București: Editura Academiei Române, 2024.

18. George Enescu și muzica secolului XX. Ediție îngrijită de Laura Manolache și Nadia Tozlovan). București: Editura Muzicală, 1998.

19. Ghilaș, Victor. Concertul pentru vioară și orchestră „Momente” de Ghenadie Ciobanu. În: Revista Arta. Seria Arte audiovizuale. Muzică. Teatru. Cinema. Serie nouă, vol. XXXIII, nr. 2, 2024, pp. 54-66.

20. Ghilaș, Victor. Muzica – act al comunicării culturale nonverbale. În: Ion Gagim și universul muzicii: materialele conferinței științifice internaționale consacrate aniversării a 60 de ani ai savantului. Iași: Editura Artes, 2014, pp. 121-130.

21. Giuleanu, Victor. Tratat de teoria muzicii. Tome I-II. București: Grafoart, 2013.

22. Hodeir, André. Formele muzicii. Traducere din limba franceză de Daria Laura Bârsan și Corina Neacșu. București: Grafoart, 2007.

23. Iorgulescu, Adrian. Timpul muzical – materie și metaforă. București: Editura Muzicală, 1988.

24. Iorgulescu, Adrian. Timpul și comunicarea muzicală. București: Editura Muzicală, 1991.

25. Lerescu, Sorin. Teatrul instrumental. București: Editura Fundației România de mâine, 2001.

26. Moș, Diana. Introducere în hermeneutica discursului muzical. București: U.N.M.B., 2008.

27. Marian-Bălașa, Marin. Muzicologii, etnologii, subiectivități, politici. București: Editura Muzicală, 2011.

28. Marian-Bălașa, Marin. Studii si materiale de antropologie muzicală. București: Editura Muzicală, 2003.

29. Melnic, Victoria. Definiția muzicologiei. Suport de curs. Chișinău: S. n., 2014.

30. Melnic, Victoria. Structura și clasificarea muzicologiei. Suport de curs. Chișinău: S. n., 2015.

31. Munteanu, Viorel. Roman Vlad – modernitate și tradiție. București: Editura Muzicală, 2001.

32. Nemescu, Octavian. Capacitățile semantice ale muzicii. București: Editura Muzicală, 1983.

33. Piso, Ion. Criza operei ? Studiu de hermeneutică muzicală. București: Eikon, 2015.

34. Ricoeur, Paul. Conflictul interpretărilor. Cluj-Napoca: Editura Echinoc, 1999.

35. Sandu-Dediu, Valentina. Muzica romaneasca între 1944-2000. București: Editura Muzicală, 2002.

36. Sandu-Dediu, Valentina. Muzica nouă între modern și postmodern. București: Editura Muzicală, 2004.
37. Stănculescu-Vosganian, Mihaela. Tipologii polifonice în muzica românească contemporană. București: Editura Muzicală, 2002.
38. Sulițeanu, Ghizela. Psihologia folclorului muzical. București: Editura Academiei R.S.R., 1980.
39. Teodorescu-Ciocănea, Livia. Timbrul muzical: strategii de compoziție. București: Editura Muzicală, 2004.
40. Timaru, Valentin. Analiza muzicală între conștiință de gen și conștiință de formă. Oradea: Editura Universității din Oradea, 2003.

(în limbile engleză și franceză)

41. Benjamin, William E. 1981. "Pitch-class counterpoint in tonal music". In: Richmond Browne, Ed., Music Theory: Special Topics (New York: Academic Press), p. 1-32.
42. Bent, Ian. Analisi musicale. Torino: EDT, 1990.
43. Cadwallier Allen, Gagné David. Analysis of Tonal Music: A Schenkerian Approach. New York, 1998.
44. Danielou, Alain. Semantique Musicale. Paris: Hermann, 1967.
45. Dominique et Jean- Yver, Bosseur. Révolutions musicales: La musique contemporaine depuis 1945. Paris: Minerve, 1993.
46. Forte, Allen, Gilbert, Steven E. Introduction to Schenkerian ANALYSIS. New York, 1982.
47. Holstein, Jean-Paul, L'espace musical dans la France contemporaine, Paris: Ed. Presses Universitaires de France, 1998.
48. Mussat, Marie-Claire. Trajectoires de la musique au XX-e siècle. Paris: Klincksieck, 2002.
49. Stoianova, Ivanka. Manuel d'analyse musicale. Paris: Minerve, 1996-2000.

(în limba rusă)

50. Арановский М. Музыкальный текст: структура, свойства. Москва: Композитор, 1998.
51. Бонфельд М. Ш. Введение в музыкознание. Москва: Гуманитарный издательский центр ВЛАДОС, 2001.
52. Гуляницкая Н. С. Методы науки о музыке: исследование. Москва: Музыка, 2009.
53. Казанцева Л. П. Основы теории музыкального содержания. Астрахань: ИПЦ «Факел», 2001.
54. Козлова Н., Циркунова С. Камерно-ансамблевая музыка в Республике Молдова: вопросы теории, истории и методики преподавания. Chișinău: Pontos, 2014.
55. Кудряшов А. Ю. Теория музыкального содержания. Художественные идеи европейской музыки XVII – XX вв. Санкт-Петербург – Москва – Краснодар: Издательство «Планета музыки», 2021.
56. Лотман Ю. М. Статьи по семиотике культуры и искусства. Санкт-Петербург: Академический проект, 2002.
57. Медушевский В. В. Интонационная форма музыки. Москва: Издательство:

Композитор, 1993.

58. Мироненко Е. С. Композиторское творчество в Республике Молдова на рубеже XX-XXI веков (инструментальные жанры, музыкальные театр). Кишинэу: Primex-Com SRL, 2014.

59. Мироненко Я. П. Герменевтика музыки в 2-х томах. I. Кишинев: [В. и.], 2023.

60. Науменко Т. И. Современное музыковедение и «Стиль Времени». В: Журнал Общества теории музыки. № 1. 2013/1, с. 84-93.

61. Современные зарубежные музыкально-теоретические системы. Москва: Издательство: Гос. муз. пед. ин-т им. Гнесиных, 1989.

62. Тиба Д. Введение в интертекстуальный анализ музыки. Москва: Моск. гос. консерватория имени П. И. Чайковского, 2002.

63. Холопова В. Н. Музыка как вид искусства. Москва: 1999; Санкт-Петербург: Музыка, 2002.

64. Холопова В. Н. Понятие «Музыка». В: Музыкальная Академия, 2003, № 4, с. 1-18.

65. Холопова В. Н. Теория музыки. Санкт-Петербург: Издательство «Лань», 2002.

66. Юнг К.-Г. Архетип и символ. Москва: Издательство Renaissance, 1991.

SUPLIMENTARĂ

(în limba română)

1. Abric, Jean-Claude. Psihologia comunicării; teorii și metode, Iași: Editura Polirom, 2002.
2. Apostol, Pavel. Muzica – proces de comunicare. În: Studii de muzicologie. Vol. V. București: Editura Muzicală, 1969, pp. 44-61.
3. Arta muzicală din Republica Moldova: istorie și modernitate. Chișinău: Grafema Libris, 2009.
4. Bentoiu, Pascal. Gândirea muzicală. București: Editura Muzicală, 1975.
5. Bentoiu, Pascal. Imagine și sens. Eseu asupra fenomenului muzical. București: 1971 (Ed. I), 1973 (Ed. II); idem în limba franceză 1979.
6. Brăiloiu, Constantin. Opere. Vol. I-V. București: Editura Muzicală a Uniunii Compozitorilor, 1967, 1969, 1974, 1979, 1981.
7. Chiriac, Tudor. Muzica românească de filiație ancestrală. Principii fundamentale de compoziție și analiză integrală a muzicii. Iași: Editura Artes, 2006.
8. Ciobanu, Gheorghe. Izvoare ale muzicii românești. Vol. 1. Culegere de folclor și cântece de lume. București: Editura Muzicală, 1976.
9. Ciobanu, Gheorghe. Izvoare ale muzicii românești. Vol. 2. Muzică instrumentală, vocală și psaltică din secolele XV-XIX. București: Editura Muzicală, 1978.
10. Ciobanu, Gheorghe (în colaborare cu Marin Ionescu și Titus Moisescu). Izvoare ale muzicii românești. Școala de la Putna: Manuscrisul nr. 56/544/576 I de la Mănăstirea Putna. Antologhion. Vol. 3. București: Editura Muzicală, 1981.
11. Gagim, Ion. Dimensiunea psihologică a muzicii. Iași: Timpul, 2003.
12. Niculescu, Ștefan. Eterofonia. În: Studii de muzicologie. Vol. V. București: Editura Muzicală, 1969, pp. 64-77.
13. Habermas, Jürgen. Cunoaștere și comunicare, București: Editura Politică, 1983.
14. Stanton, Nicki. Comunicarea. București: Societatea de Știință și Tehnică S.A., 1995.

15. Ștefănescu, Ioana. O istorie a muzicii universale. Vol. I. De la Orfeu la Bach. Vol. II. De la Bach la Beethoven. Vol. III. De la Schubert la Brahms. Vol. IV. De la Rossini la Wagner. București: Grafoart, 2018.

(în limbile engleză, franceză, germană, italiană, rusă)

16. Bücher, Karl. *Arbei und Rhythmus*. Leipzig: 1897; idem în limba rusă 1923.
17. Burgoon, M., Hunsaker F.G. and Dawson E.J. *Human communication*. Londra: SAGE Publication, International, Educational, Professional Publisher, 1994.
18. Combarieu, Jules. *La musique et la magie*. Paris: 1909 (*Etudes de philologie musicale*, v.3).
19. Ferretti, P. Paolo. *Harmonica e ritmica nella musica antica*. Venezia: San Giorgio Maggiore, 1969.
- Habermas, Jürgen. *Cunoaștere și comunicare*, București: Editura Politică, 1983.
12. McLaughlin, Terrance. *Music and Communication*. În: *The Musical Review*, XXIII (1962), nr. 4.
13. Mehrabian, Albert. *Nonverbal communication*. Chicago: Aldine-Atherton, Illinois, 1972.
14. Moles, Abraham. *Théorie de l'information et perception esthétique*. Paris: 1958.
15. Sachs, Kurt. *Die Musik der Antike*. Potsdam: 1928.
16. Sachs, Kurt. *The Rise of music in the ancient world, East and West*. New York: 1943.
17. Spencer, Herbert. *A System of Synthetic philosophy*. London: 1862-1896.
18. Stumpf, Karl. *Die Anfänge der Musik*. Leipzig: 1911; idem în limba rusă, 1926.
19. Назайкинский Е. В. *О психологии музыкального восприятия*. Москва: Музыка, 1972.
20. Раппопорт, С. *Семиотика и язык искусства. В: Музыкальное искусство и наука*, вып. 2. Москва: Музыка, 1973, с. 17-58.